

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Νοεμβρίου 2013 η Intra-Pressé κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 16 Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-437/11, Golden Balls Ltd κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-582/13 P)

(2014/C 24/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Intra-Pressé (εκπρόσωποι: P. Péters, advocaat, T. de Haan, avocat, M. Laborde, avocate)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Golden Balls Ltd

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-437/11,
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να αποφανθεί αυτό επί της προσφυγής που άσκησε η Intra-Pressé βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009⁽¹⁾,
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί για τους ακόλουθους λόγους.

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του Κανονισμού για το κοινοτικό σήμα κατά τον προσδιορισμό του ενδιαφερόμενου κοινού, κατά την εκτίμηση του βαθμού εννοιολογικής ομοιότητας μεταξύ των σημάτων καθόσον προσέθεσε μια προϋπόθεση «διανοητικής διαδικασίας μετάφρασης», «έναρξης με μετάφραση» ή «προηγούμενης μετάφρασης», και επειδή δεν έλαβε υπόψη τη φήμη του προγενέστερου σήματος για τις υπηρεσίες της κλάσεως 41. Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 5, του Κανονισμού για το κοινοτικό σήμα επειδή δεν προέβη σε συνολική εκτίμηση και παρέλειψε να εξετάσει τη σημασία της φήμης του προγενέστερου σήματος της αναιρεσείουσας και την ύπαρξη ενός πιθανού δεσμού.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησαν στις 15 Νοεμβρίου 2013 οι Deutsche Bahn AG κ.λπ. κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2013 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-289/11, T-290/11 και T-521/11, Deutsche Bahn AG κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-583/13 P)

(2014/C 24/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Deutsche Bahn AG, DB Mobility Logistics AG, DB Energie GmbH, DB Netz AG, DB Schenker Rail GmbH, DB Schenker Rail Deutschland AG, Deutsche Umschlaggesellschaft Schiene-Straße mbH (DUSS) (εκπρόσωποι: W. Deselaers, E. Venot, J. Brückner, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Βασιλείο της Ισπανίας, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ

Αιτήματα των αναιρεσείουσών

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να εξαφανίσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Σεπτεμβρίου 2013 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-289/11, T-290/11 και T-521/11,
- να ακυρώσει τις αποφάσεις της Επιτροπής C(2011) 1774, της 14ης Μαρτίου 2011, C(2011) 2365, της 30ής Μαρτίου 2011, και C(2011) 5230, της 14ης Ιουλίου 2011, με τις οποίες διατάχθηκε η διενέργεια ελέγχων σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, στην Deutsche Bahn AG και σε όλες τις θυγατρικές της (υποθέσεις COMP/39.678 και COMP/39.731),
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα τόσο της πρωτοβάθμιας όσο και της αναιρετικής διαδικασίας.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσείουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους αναίρεσης:

Πρώτος λόγος: Το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένα το θεμελιώδες δικαίωμα για το απαραβίαστο της κατοικίας, καθώς και τη σχετική νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Λόγω ακριβώς της ιδιαίτερα σοβαρής επέμβασης στο θεμελιώδες αυτό δικαίωμα και του κινδύνου ανεπανόρθωτης ζημίας, η διενέργεια, χωρίς προηγούμενη δικαστική άδεια, εκ των υστέρων ελέγχων από την Επιτροπή, η οποία λειτουργεί επίσης ως εξεταστική αρχή και έχει συναφώς ευρείες αρμοδιότητες, αποτελεί δυσανάλογο μέτρο.

Δεύτερος λόγος: Το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένα το θεμελιώδες δικαίωμα για αποτελεσματική δικαστική προστασία. Ο εκ των υστέρων και μόνο διενεργούμενος δικαστικός έλεγχος δεν παρέχει, στην περίπτωση των εξακριβωτικών ελέγχων της Επιτροπής, αποτελεσματική δικαστική προστασία.

Τρίτος λόγος: Κακώς το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε ως τυχαία ευρήματα τα έγγραφα σχετικά με τις υποτιθέμενες παραβάσεις, τα οποία συνελέγησαν κατά τη διενέργεια του ελέγχου πέραν του αντικειμένου της έρευνας, μολονότι απαγορευόταν η αξιολόγηση των εγγράφων αυτών. Οι υπάλληλοι της Επιτροπής είχαν ενημερωθεί ήδη πριν από την έναρξη του ελέγχου αυτού για την ύπαρξη υποψιών σχετικά με ένα ζήτημα που δεν περιλαμβανόταν στο αντικείμενο της έρευνας. Με τον τρόπο αυτό η Επιτροπή προκάλεσε τεχνητά την «τύχη» και διέυρνε ανεπίτρεπτα την εξαίρεση την οποία διατύπωσε το Δικαστήριο ⁽¹⁾ σχετικά με τις τυχαίες ή παρεμπιπτούσες διαπιστώσεις και η οποία πρέπει να ερμηνεύεται στενά.

Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη, κατά τις αναιρεσείουσες πάντα, τους κανόνες για το βάρος απόδειξης. Είναι προφανές ή τουλάχιστον δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο ότι ορισμένα έγγραφα «ανευρέθησαν τυχαία» αποκλειστικά και μόνο λόγω της προηγούμενης παράνομης ενημέρωσης των υπαλλήλων της Επιτροπής, δηλαδή σχετικά με ένα ζήτημα που δεν περιλαμβανόταν στο αντικείμενο της έρευνας. Δεδομένου ότι οι αναιρεσείουσες δεν έχουν καμία δυνατότητα να αποδείξουν την αιτιώδη αυτή συνάφεια και δεν μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνες για το γεγονός αυτό, ήταν επιβεβλημένη η αντιστροφή του βάρους απόδειξης, οπότε η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να αποδείξει ότι τα έγγραφα αυτά αποτελούσαν πράγματι τυχαία ευρήματα.

⁽¹⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Οκτωβρίου 1989, 85/87, Dow Benelux κατά Επιτροπής (Συλλογή 1989, σ. 3137).

Αναίρεση που άσκησε στις 20 Νοεμβρίου 2013 η Telefónica S.A. κατά της διάταξης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 9 Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-430/11, Telefónica κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-588/13 P)

(2014/C 24/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Telefónica S.A. (εκπρόσωποι: J. Ruiz Calzado, M. Núñez Müller και J. Domínguez Pérez, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να εξαφανίσει την αναρριβασμένη διάταξη,

— να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή ακύρωσης που είχε ασκηθεί στην υπόθεση T-430/11 και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να την κρίνει επί της ουσίας,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων των διαδικασιών ως προς το παραδεκτό σε αμφοτέρους βαθμούς δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1) Η ερμηνεία που προσέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στο άρθρο 263 ΣΛΕΕ, τέταρτο εδάφιο, είναι νομικά εσφαλμένη, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δέχτηκε ότι οι αποφάσεις στον τομέα των ρυθμίσεων για τις κρατικές ενισχύσεις, όπως είναι η προσβαλλόμενη εν προκειμένω απόφαση, απαιτούν «εκτελεστικά μέτρα», κατά την έννοια της νέας διάταξης της Συνθήκης.

2) Το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε το δικαίωμα της Ένωσης, καθόσον ερμήνευσε τη νομολογία τη σχετική με την έννοια του πραγματικού αποδέκτη της ενίσχυσης ενόψει της εξέτασης του παραδεκτού προσφυγών κατά αποφάσεων με τις οποίες ένα κάθετως ενισχύσεων κρίνεται παράνομο και ασύμβατο. Ειδικότερα:

— Το Γενικό Δικαστήριο πρόεβη σε εσφαλμένη ερμηνεία της νομολογίας σχετικά με τον πραγματικό αποδέκτη και διαστρέβλωσε τα πραγματικά περιστατικά, καθόσον εφάρμοσε τη νομολογία αυτή στις πράξεις που πραγματοποίησε η ανααιρεσείουσα μετά από τις 21 Δεκεμβρίου 2007.

— Το Γενικό Δικαστήριο, όσον αφορά τις προγενέστερες της 21ης Δεκεμβρίου 2007 πράξεις, πρόεβη επίσης σε νομικά εσφαλμένη ερμηνεία της έννοιας που έχει προσδοθεί νομολογιακά στον πραγματικό αποδέκτη.

3) Η διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου είναι νομικά εσφαλμένη και προσβάλλει το δικαίωμα για αποτελεσματική ένδικη προστασία. Με την αναρριβασμένη διάταξη γίνεται δεκτή μια τελείως θεωρητική έννοια του δικαιώματος αυτού, πράγμα που εμποδίζει την πρόσβαση της ανααιρεσείουσας στην προδικαστική διαδικασία στην οποία θα μπορούσε να τεθεί ζήτημα κύρους της προσβαλλόμενης απόφασης της Επιτροπής υπό τις προσηκουσες συνθήκες και χωρίς να προσβάλλεται το δικαίωμα.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 20 Νοεμβρίου 2013 — Idexx Laboratoires Italia srl κατά Agenzia delle Entrate

(Υπόθεση C-590/13)

(2014/C 24/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Idexx Laboratoires Italia srl

Αναρριβασμένη: Agenzia delle Entrate